

[Hartvig Frisch.]

til at omstyrte Demokratiet. Selve det ærede Medlems Tale var jo en Belysning af det ærede Medlems Stilling, som karakteriseredes ved de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med om Stillingen lige før 1933 i Tyskland. Diskussionen med det ærede Medlem bliver naturligvis lidt vanskelig, naar man, skønt det ærede Medlem nu er traadt ud af det konservative Parti, ikke kan faa det ærede Medlem til klart at sige, hvad han egentlig vil; det ærede Medlems Udtryk er saa vage, at han kan skodde tilbage, løbe ud af dem igen, men for os andre maa det vel være berettiget, naar det ærede Medlem bruger saadanne Udtryk, som han gjorde, dem om 1933, at vi søger at faa en Mening i det, og det var det, jeg i min korte Bemærkning gjorde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Hvis det ærede Medlem virkelig ærligt har bestræbt sig for at finde Memingen i, hvad jeg har sagt, maa jeg beklage, at enten maa hans Evner i saa Henseende være meget smaa, eller ogsaa maa mine Ord i hans Ører lyde helt anderledes end i andre Menneskers, ellers forstaar jeg det ikke. Men jeg kan berolige det ærede Medlem, da han nu synes at opfatte mine Udtalelser saaledes, at jeg, om ikke i første Række, saa dog ogsaa subsidiært lægger an paa Indbrudstyre, Pengeafpressere og Spioner. Det har jeg i hvert Fald ikke hidtil tænkt paa; jeg har ikke tænkt, at der var nogen Opgave for mig paa det Omraade. (Afbrydelse). Nej, det har jeg ikke, det er ikke faldet mig ind, for det ærede Medlem har bragt dette frem her i Salen, og jeg gentager, at jeg finder, at det ikke er en værdig Diskussionsform.

Jens Thomsen: Jeg vil gerne takke Indenrigsministeren for Besvarelsen at mit Spørgsmaal angaaende Beskatningen af Krabbesholms Sanatorium.

Statsministeren udtalte i Finanslovtalen henvendt til mig, at han havde udvist Forstaaelse og Imødekommenhed mod Landbruget, men at han ikke havde mødt

Gengæld. Jeg har fremdraget kloge og gode Udtalelser af Statsministeren, som jeg har takket for, og saafremt Statsministeren vilde omsætte disse kloge Ord i Handling, vilde han høste Anerkendelse og Tak ikke blot fra Landbruget, men fra hele Samfundet, bortset fra de faa Monopolindehavere, der under det nuværende System har Adgang til at brandskatte alle Forbrugere.

Jeg har ogsaa vist min gode Vilje ved at henlede Statsministerens Opmærksomhed paa Muligheden af at nedbringe Arbejdsløsheden ved at gøre Landbruget rentabelt. Statsministeren skal ikke tage Hensyn til denne Anvisning paa Grund af min Henvisning, men fordi Statistisk Departement har paavist, at der til enhver Tid er et bestemt Forhold mellem Landbrugets Forrentningsevne og Arbejdsløshedens Størrelse.

Statsministeren undlod at besvare mine Spørgsmaal angaaende hans Bebudelse af en stærkere Kamp mod Kapitalen. Jeg synes ikke, det er rigtigt af Statsministeren at rejse nye vigtige Problemer ude mellem Vælgerne og saa gaa uden om disse Problemer her paa Rigsdagen, især er det uforvarsligt over for Regeringens Støtteparti. Man siger, at Ilden er en god Tjener, men en streng Herre, og det samme kan vist siges om Kapitalen. Man straffer Brandstifteren, fordi han foraarsager, at Ilden optræder som en streng Herre, og der var ogsaa god Grund til at straffe visse Mennesker, der udnytter Kapitalen; saa den bliver en streng Herre. De Monopolindehavere, der brandskatter Forbrugerne, saa de kan indtjene 40—50 pCt. aarlig af deres samlede Aktiekapital, skulde hindres i deres samfundsskadelige Virksomhed uden Hensyn til, om de udbetaler deres Aagerrenter som store Lønninger, Tantiømer eller store Rentéudbytter, men dette berettiger ikke til at tale om stærk Kamp mod Kapitalen; naar den optræder som den gode Tjener.

Jeg spurgte Statsministeren, om han glædede sig over Resultatet af Systemets Kamp mod Landbrugets Kapital, der er nedkæmpet til Halvdelen, samtidig med at Kapitalen samles i Millionærernes Hænder, og dette Spørgsmaal kunde jo besvares med et Ja eller et Nej, og jeg spurgte, om Statsministeren vilde bekæmpe den uden-